

[Lissa Mathiasen]

ansvar i forbindelse med udbetaling af beløb fra en krydset check til en uberettiget ihænde-haver.

Da krydsede checks i dag i stor udstrækning sendes i breve, må det siges, at der med denne dom er skabt en fuldstændig uholdbar situation. Det er åbenbart ikke længere gældende ret, at blot en check er krydset, er der automatisk skabt sikkerhed for beskyttelse mod udbetaling til en anden end den på checken anførte person.

Svar (9/11 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Reglerne i checklovens kapitel 6 om krydsede checks er ligesom checklovens øvrige indhold et resultat af et internationalt samarbejde, jf. konvention om indførelse af en ensartet checklov vedtaget i Genève den 19. marts 1931 og ratificeret af Danmark den 7. juli 1932, jf. bekendtgørelse nr. 353 af 29. november 1933.

Som bilag 1 til konventionen foreligger teksten til en ensartet checklov, som aftalelandene ved konventionen har forpligtet sig til at indføre. Teksten indeholder bestemmelser om krydsede checks, som er i overensstemmelse med checklovens §§ 37 og 38.

Det vil være en tilsidesættelse af Danmarks forpligtelser i henhold til konventionen, såfremt Danmark ensidigt ændrer de nævnte bestemmelser.

Jeg agter derfor ikke at tage nogen initiativer i anledning af Højesterets dom af 6. juni 1989.

Spm. nr. S 123

Til *miljøministeren* (31/10 89) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvorfor har ministeren besluttet, at ændringer af Gudenåens løb skal ske således, at de gamle åstrækninger i princippet tilføres den oprindelige vandmængde, selv om det vil være ensbetydende med, at der ikke bliver mulighed for den forureningsfrie elproduktion, og at til-løb og afløb til Naldal og Vestbirk Sø afskæres?«

Begrundelse

Det undrer meget, at ministeren har ændret sin tidligere holdning om, at en løsning skulle ske under hensyn til den overordnede målsæt-

ning om afvejning af erhvervsmæssige, rekreative og naturmæssige interesser.

Svar (13/11 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Vejle Amtsråd besluttede ved udarbejdelsen af regionplantillægget fra 1985 med tilhørende recipientkvalitetsplan i overensstemmelse med Miljøstyrelsens anbefalinger, at der skulle gennemføres de fornødne foranstaltninger til sikring af tilstrækkelig vandforsyning i de døde åstrækninger.

Regionplantillægget med de deri indeholdte beslutninger blev af Miljøministeriet godkendt i 1987, og amtsrådet har både før og siden gennemført en lang række vandløbsforbedrende foranstaltninger.

Som led heri ønskede Vejle Amtsråd også at få tilvejebragt løsninger for de døde åstrækninger ved Klostermølle og Vestbirk. Disse ejendomme ejes af Miljøministeriet og administreres af Skov- og Naturstyrelsen ved det lokale statsskovdistrikt. Amtsborgmesteren henvendte sig derfor til mig om planens nærmere realisering.

I denne konkrete situation, hvor amtsrådet som den ansvarlige vandlovsmyndighed henvendte sig til mig som den politisk ansvarlige for driften af de to ejendomme, fandt jeg det rigtigt og nødvendigt, at Vejle Amtsråd og Miljøministeriet fandt nogle afvejede og langsigtede løsninger for naturbevaring samt genopretning og forvaltning for den relevante strækning af Gudenåen.

For at komme videre i sagen tilkendegav jeg over for Skov- og Naturstyrelsen den overordnede og principielle beslutning for det videre arbejde, at de døde åstrækninger i princippet skulle tilføres den oprindelige vandmængde, og at dette om nødvendigt kunne betyde, at hensynet til at skabe fiske- og faunapassagemuligheder måtte gå forud for hensynet til elproduktionen.

Denne tilkendegivelse skal også ses på baggrund af de krav, jeg her i foråret samtidig stillede i min dambrugsbekendtgørelse til dambrugsejerne om at fjerne døde åstrækninger.

Jeg har derfor bedt Skov- og Naturstyrelsen om at tage initiativ til en drøftelse med amtskommunen med henblik på opnåelse af en miljømæssigt mere tilfredsstillende løsning.